

Jeszke, Jaromir

Międzynarodowa konferencja pt. "Historians of medicine - professionals and amateurs", Riga 17-19 stycznia 1996

Medycyna Nowożytna 3/1 - 2, 205-206

1996

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

KRONIKA ŻYCIA NAUKOWEGO

Jaromir Jeszke

Poznań

Międzynarodowa konferencja pt. *Historians of medicine – professional and amateurs*, Riga 17–19.01.1996 r.

Muzeum Historii Medycyny in. Paula Stradina w Rydze, jedno z najbardziej znanych w tej części Europy, zorganizowało w dniach 17–19.01.1996 r. międzynarodową konferencję pt. *Historyk medycyny profesjonalista i amator*. Najliczniej, przez kilkuosobową grupę, reprezentowani byli historycy medycyny z Finlandii. Przybyli także badacze z Niemiec, Rosji, Norwegii, Litwy, Białorusi i Polski. Konferencja stanowiła część XVIII Bałtyckiej Konferencji o Historii Nauki. Cały kongres oprócz sekcji historyczno-medycznej obradował w sekcjach poświęconych historii uniwersytetów, nauki o nauce, historii inżynierii, historii chemii, astronomii, fizyki i matematyki, historii rolnictwa, historii geografii i geologii, osiągnięciom nauki i techniki oraz historii biologii. Posługiwano się językiem angielskim, rosyjskim i łotewskim.

Pierwsza, plenarna, część obrad odbywała się w pięknych salach Uniwersytetu Łotewskiego w Rydze. Referaty poświęcone były zagadnieniom roli nauki w dużych i małych państwach, roli uniwersytetów na Litwie, Łotwie i Estonii oraz Pawłowi Stradinowi jako historykowi nauki. Aktywną rolę w tej części kongresu odgrywał jego syn, cieszący się na Łotwie ogromnym szacunkiem, prof. Janis Stradin. Nieprzyjemnym zgrzytem dla polskiego uczestnika tej sesji był szereg antypolskich akcentów zawartych w referacie poświęconym uniwersytetom litewskim. Oficjalny charakter tej części kongresu uniemożliwił jednak replikę.

Obrady sesji poświęconej historii medycyny odbywały się w Muzeum Historii Medycyny. Samo miejsce spotkania stanowiło dużą atrakcję, ze względu na wielkość zbiorów i interesujący charakter

ich prezentacji. Sprawność organizacyjna i wielka życzliwość gospodarzy zdecydowały o wspaniałej atmosferze towarzyszącej referatom i dyskusjom. Historycy medycyny spotkali się w dwóch grupach. Do pierwszej należeli goście zagraniczni, wygłaszający swoje referaty głównie w języku angielskim i rosyjskim. Historycy łotewscy spotkali się oddzielnie, świadomi, że treść referatów wygłaszanych w ich rodzimym języku nie będzie dostępna dla gości. Dotyczyły też historii łotewskiej medycyny. W sesji „międzynarodowej”, której przewodniczył wicedyrektor Muzeum, dr Juris Salak, uwaga referentów skupiała się m.in. wokół początków otolaryngologii na Uniwersytecie w Kownie w okresie międzywojennym (K. Statkevicius, Kowno), biograficznych projektów Izydora Fischera (P. Voswinckel, Lubeka), stosunku zawodowego historyka i lekarza do historii medycyny (J. Jeszke, Poznań), struktury norweskiej historii medycyny (K. Larsen, Oslo), saunie jako centrum zdrowia w XIX w. (H. Strandberg, Helsinki), poglądom na eugenikę fińskich lekarzy przed pierwszą wojną światową (M. Mattila, Tampere) oraz medycynie klinicznej na Uniwersytecie Wileńskim (A. Andriusis, Wilno).

Program naukowy został uzupełniony o zwiedzanie zbiorów Muzeum Historii Medycyny oraz dwóch jego oddziałów: poświęconego historii farmacji, zorganizowanego w zabytkowej starej aptece oraz Muzeum Anatomii im. J. Primani. Spotkania towarzyskie umożliwiały nieformalne kontakty i nieskrepowaną wymianę poglądów. Organizatorzy zadbali o pokazanie gościom zabytków Rygi, zaproszono ich również do świeżo odrestaurowanej Opery. Życzliwość i gościnność zespołu Muzeum Historii Medycyny im. P. Stradina kierowanego przez prof. K.E. Aronsa zasługuje na podkreślenie. Polskim gościem z wielką życzliwością opiekowała się pracująca w Muzeum Polka, dr J. Damusewicz. Dzięki niej znacznie został poszerzony program zwiedzania Rygi, możliwym też stało się odwiedzenie w trybie indywidualnym działu starodruków Muzeum. Najbliższe spotkanie tego typu planowane jest za dwa lata w Wilnie.